

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/106/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200932
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121200932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Antónie Kandravej, v právnej veci navrhovateľky V. D., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., K. XX, právne zast. JUDr. Michalom Kizákom, advokátom so sídlom Prešov, Masarykova 2 proti manželovi navrhovateľky N. D., nar. XX.XX.XXXX bytom PW. - R. Š., F. XX, právne zast. JUDr. Vladimírom Mačíkom, advokátom so sídlom Prešov Slovenská 69, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. T. D., nar. XX.XX.XXXX a mal. I. D., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 28P/17/2021-214 zo dňa 20.6.2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku IV..
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka (ďalej aj ako „manželka“ alebo aj „matka“) sa podaným návrhom domáhala rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode manželstva.

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. r o z v á d z a manželstvo účastníkov V. Z. I. D., rod. I., nar. XX.XX.XXXX a N. D., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX a zapísané v knihe manželstiev matričného úradu N., zv. XX, roč. XXXX, str. XX, pod por.č. XX,

II. z v e r u j e mal. T. D., nar. XX.XX.XXXX a mal. I. D., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky,

III. o b a j a rodičia sú oprávnení a povinní mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok,

IV. o t e c j e p o v i n n ý prispievať na výživu mal. T. sumou 200,- Eur mesačne a mal. I. sumou 150,- Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku opakovane do budúcnosti,

V. u p r a v u j e styk otca s mal. deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa

každý párný víkend od piatka od 15:00 hod. do nedele do 15:00 hod.,

každé Vianoce v párnom roku od 23.12. od 15:00 hod. do 27.12. do 15:00 hod.,

každé Vianoce v nepárnom roku od 27.12. od 15:00 hod. do 02.01. do 15:00 hod.,

každý nepárny rok počas veľkonočných sviatkov od Zeleného štvrtka od 15:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 15:00 hod.,

každé jarné prázdniny v párnom roku od soboty od 15:00 hod. do nasledujúcej soboty do 15:00 hod.,

pocas letných prázdnin od 01.07. od 15:00 hod. do 15.07. do 15:00 hod. a od 15.08. od 15:00 hod. do 31.08. do 15:00 hod. tak,

že v čase začatia upraveného styku si ich otec prevezme v ich bydlisku a v čase ukončenia upraveného styku, si ich matka prevezme v bydlisku otca,

VI. v prevyšujúcej časti návrh matky na výživné z a m i e t a,

VII. žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Proti výroku IV. rozsudku podal odvolanie manžel (ďalej aj ako „otec“), nesúhlasiac s posudzovaním jeho mesačných príjmov vo výške 1200 - 1500,- eur mesačne. Od začatia konania sa príjmové pomery otca podstatne zmenili, a to z dôvodu otec nevykonával podnikateľskú činnosť pre jeho zdravotné indispozície. Bola mu diagnostikovaná psychická porucha, nie prechodného charakteru. Po obnovení podnikateľskej činnosti dosahuje otec príjem vo výške 870,- eur mesačne brutto a po odpočítaní výdavkov a zaplatení výživného mu ostáva len suma 150,- eur. Existencia úspor otca v konaní preukázaná nebola. Nemalé výdavky je otec povinný vynakladať aj pri výkone styku s maloletými deťmi, keďže matka sa s nimi bez súhlasu otca presťahovala z Prešova do Nitry. Napadnutý rozsudok navrhol otec zrušiť a vo veci rozhodnúť odvolacím súdom na podklade vykonaného dokazovania tak, že otec bude povinný prispievať na výživu mal. T. sumou 150,- eur a na výživu mal. I. sumou 130,- eur mesačne.

4. Matka navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Súd dostatočne zistil skutkový stav veci. Tvrdenia otca o tom, že nemá úspory, sú v rozpore s vykonaným dokazovaním. Otec má zostatky na účtoch v banke, vykonáva prevody vo vysokých sumách, tiež si kúpil motocykel, ktorý nepotrebuje pre svoj osobný ani pracovný život.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie manžela nie je dôvodné.

6. Po oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu sa odvolací súd s napadnutým rozsudkom stotožnil. Aj s poukazom na svoju predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť vo veci sp. zn. 23CoP/41/2022 zo dňa 31.01.2023, odvolací súd je toho názoru, že stanovenie možného príjmu otca v rozmedzí 1.200 až 1.500 eur mesačne je vecne správne. Sám otec potvrdil, že takýto príjem dosahoval. Potom, ako mu odpadli zdravotné problémy, nie je naozaj žiaden dôvod, aby takýto príjem nedosahoval opäť. Možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, že potreba prác v stavebníctve (v ktorej oblasti otec pracoval) je naozaj výrazná. Otec uviedol, že po obnovení živnosti za práce v trvaní 4-5 týždňov zarobil v I. 2.800,- Eur, čo tiež potvrdzuje reálnosť príjmu otca 1.200 - 1.500,-Eur mesačne.

7. Po ustálení možností a schopností otca dosahovať príjem z podnikateľskej činnosti je v zmysle § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon o rodine“) potrebné vziať do úvahy odôvodnenej potreby detí. V kontexte súčasnej spoločenskej situácie, charakterizovanej okrem iného významným nárastom cien tovarov a služieb dennej potreby a spotreby. Z toho dôvodu možno podľa názoru odvolacieho súdu rozumne predpokladať, že súdom určené výživné bude spotrebovaný na primárne určený účel, a teda uspokojovanie odôvodnených potrieb detí, predovšetkým základných životných potrieb, akými sú strava, obuv či ošatenie. Túto

úvahu odvolacieho súdu podporuje aj výpočet jednotlivo vynakladaných výdavkov na mal. deti, ako ich deklarovala matka podaním, obsiahnutým na č. I. 106 a nasl. spisu. Celkové mesačné výdavky na mal. T. činia 370,- eur a na mal. I. 270,- eur. Pri žiadnej z položiek výdavkov nevzhladol odvolací súd zrejmu neprímeranosť s ohľadom na vek mal. detí. V takom prípade sa otec určeným výživným podieľa na uspokojovaní potrieb mal. detí zhruba v jednej polovici. Odvolací súd však v tomto kontexte pripomína, že mal. deti by sa spravodlivo mali podieľať na úhrade výdavkov na bývanie, ktoré za nich pravidelne platí matka, hoc ich v uvedenom podaní neuviedla.

8. Mal. deti majú tiež právo podieľať sa v zmysle ust. § 62 ods. 2 zákona o rodine na životnej úrovni svojich rodičov. Pri uplatnených výdavkov otca zameral odvolací súd pozornosť na výdavky na vlastné záujmy a aktivity vo výške 200,- eur mesačne a výdavky na cigarety vo výške 100,- eur mesačne. Ak teda má otec dostatok disponibilných prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb vo výške 300,- eur, je odvolací súd toho názoru, že v rovnakom rozsahu by mal usilovať o uspokojovanie potrieb detí, najmä s ohľadom na prednosť výživného pred ostatnými výdavkami povinného rodiča.

9. Pre účely kvantifikácie konkrétnej výšky výživného aplikoval odvolací súd vo veci materiál Ministerstva spravodlivosti Českej republiky z roku 2010. Tzv. tabuľkové výživné je totižto prostriedkom štandardizácie rozhodovacej činnosti súdov, vždy však len s odporúčacím charakterom. Jeho vytvorenie je vo svojej podstate analýzou rozhodovacej činnosti v obdobných skutkových okolnostiach, a jeho použiteľnosť v preskúmanom prípade umožňuje blízkosť právneho prostredia Českej republiky. Zákonná úprava pre aplikáciu tabuľkového výživného nie je dôvodná, keďže nemá záväzný charakter, zároveň nahrádza aktivitu, ktorú by inak musel vykonať odvolací súd, aby nastolil princíp právnej istoty a zabezpečil vo svojej rozhodovacej činnosti, že v skutkovo obdobných veciach nebude rozhodované rozdielne.

10. Vekovej kategórii oprávneného dieťaťa vo veku T. (17 rokov) prislúcha podľa tabuľkové výživného percentuálny podiel 16-22% z príjmu povinného rodiča. Vekovej kategórii oprávneného dieťaťa vo veku I. (13 rokov) prislúcha podľa tabuľkového výživného percentuálny podiel 15-19% z príjmu povinného rodiča. Keďže otec je nositeľom celkovo dvoch vyživovacích povinností aplikoval súd pri každom z detí strednú hranicu percentuálneho podielu. Prihliadajúc na predpokladaný príjem otca vo výške 1.200-1.500,- eur, v prípade mal. T. spravodlivé výživné predstavuje 228-285,- eur, a v prípade mal. I. 204 - 255,- eur.

11. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd určil otcovi vyživovaciu povinnosť pod štatisticky vykázanú sumu výživného, a to v prípade oboch mal. detí. Ďalšie zníženie výživného podľa odvolacieho návrhu otca považuje odvolací súd za neopodstatnené. Relevanciu v tomto ohľade nemá ani argument otca o zvýšených výdavkoch v súvislosti s výkonom styku s mal. deťmi, keďže tieto výdavky sú zahrnuté v určenej výške výživného, súčasne sú vyrovnaním výdavkov na bývanie, ktoré matka pravidelne vynakladá za mal. deti, tiež zohľadnením ostávajúcej osobnej starostlivosti, ktorá matka stále mal. deťom, aj s ohľadom na ich vek poskytuje, a táto starostlivosť sa pritom sa započítava na plnenie vyživovacej povinnosti v zmysle ust. § 62 ods. 4 Zákona o rodine.

12. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku IV. ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V preskúmanej veci odvolací súd súčasne nevzhladol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).